

2.

Celé se to stalo o měsíc později, na konci září. Podzim obecně moc nemusím, spíš mám ráda léto, vedro, dlouhé dny a vlahé večery se sklenkou vína na terase. Jen co udeří září, zalezu nešťastně do své ulity, smířená s neoblomnou skutečností, že mě čekají jen měsíce naplněné mlhou, zimou, plískanicemi a deštěm. Proč jsem se tedy někam vydala zrovna v tak blbou dobu? Proč jsem opouštěla pohodlí domova, když bylo jasné, jak se budu trápit?

Vlastně nevím, teď zpětně mi to nedává smysl.

Ale když nad tím tak přemýšlím, vinu nese korková tabule, kterou máme v práci. Je k ní přišpendlený plánovací kalendář se spoustou barviček, zavedla ho naše šéfová, a nutno uznat, že se jí povedl. Každý má přehled, nikdo se nemůže vmlouvat, všichni ten kus papíru musí brát vážně.

Při vybírání dovolené u nás platí přísná pravidla se spravedlivým střídáním. Aby se nestalo, že je někdo ze zaměstnanců protěžován před ostatními.

„Nesnáším hádky, varuju vás!“ obeznámila mě šéfová se svým systémem, když jsem k nim nastupovala. „Nezajímá mě, jestli máte manžela, dva milence, nebo přítelkyni. Jestli jste si pořídila kupu dětí, psa, nebo obří zahradu. Je to váš život. To, co máme všichni společného, je čas. Každý z nás ho má málo, takže odmítám poslouchat zbytečný řeči. Až

na vás přijde řada, budete mít právo si nadiktovat termín jako první.“

No. A tak nějak se stalo, že na mě vyšly dva dny volna, čtvrtek, pátek, k tomu státní svátek v pondělí. Super prodloužený víkend. Skočila jsem po příležitosti v domnění, jak je skvělá, popadla jsem tužku a okamžitě se zapsala. Měla jsem Olivera, měla jsem kolo a měla jsem pár dní volna. Přišlo mi to celé jako úžasná souhra okolností a báječný nápad. Šťastně jsem se usmívala na své jméno, hrdě trůnící uprostřed rozpisu a měla zkrátka radost. Těch pár písmen, kterými jsem zpečetila svůj osud, bylo jako první kostička domina, do níž jsem šťouchla, aniž bych si uvědomila, co za spoušť tím způsobím.

Takže Oliver, nové kolo a podzimní nevlídné počasí. Tři karty osudu, které mi byly rozdány, aniž bych vlastně vůbec chtěla hrát.

Game on.